

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdajah, in sicer: vsak torek in petek, izdaja za Gorico opoldne, izdaja za deželo pa ob 4. uri popoldne, in stano z „Gospodarskim Listom“ in s kake drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6—
pol leta 3—
četrt leta 150
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziram.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1-20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Namski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbrica.

SOČA

(Izdaja za deželo).

Uredništvo in odpravnštvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zadej. — Urednik sprejme stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu. Neplačanih pisem ne sprejme ne uredništvo ne upravništvo.

Oglaš in poslanice

se računajo po pet- vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakoletno 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. petit-vrstica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

—>>> Bog in narod! <<<<

«Gor. Tiskarna» A. Gabršček (odgov. J. Krmpotič) tiska in zal.

Slovanska vzajemnost.

O slovanski vzajemnosti se je doslej veliko govorilo in pisalo, a delalo — v pravem pomenu besede — za njo se je primere malo. To pa je umevno. Slovanski narodi v Avstriji, razdeljeni na sever in jug, imajo, obkoljeni od svojih neprijateljev, Nemcev in Italijanov, ki so doslej pod okriljem vlade gospodarili in se gospodarijo samovoljno v državi, toliko svojih vsakdanjih potreb in borb za obstanek, da se niso mogli združevati tako, kakor so želeli in kakor bi bilo neobhodno potrebno, ako hočejo, da pridejo do ravnopravnosti z Nemci in Italijani. Ali kaj slovanske vzajemnosti radi tega ni zamirala, nego počasi se je razvijala. — Slovanski narodi so vstrajali v borbi, misel slovanske vzajemnosti jih je krepčila v delovanju za osvoboditev izpod tujeja jarma, vzdrnili so se do cela in danes stoje tu, brat poleg brata, ter si stiskajo roke, povdarjaje, da hočejo odsej detovati za svoj skupni blagor v Avstriji.

Prisli so hudi dnevi za naso državo. Nemci so se začeli bati za svojo prevlado, in ko je prišlo do jezikovnih naredeb za Čebe, odpovedati so Avstriji svoje sodelovanje v državnem zboru v vsakem pogledu. Trdo se drže svojih načel, niti za korak ne odstopajo od svojih zahtev, temveč povsodi izjavljajo, da ne mirujejo prej, dokler se ne odpravijo jezikovne naredebe in dokler se nemščina ne proglašuje državnim jezikom v Avstriji. Hudi boj se bje radi tega, ni še končan, še marsikaj izvanrednega utegnemo doživeti in za to je baš sedaj potreba trdne slovanske vzajemnosti.

Kakor za nalašč, v teh resnih dneh obhajamo stoletnico „očeta českega naroda“, Františka Palackega.

Zlata Praga, slovanska Mekka, je bila združila v sebi te dni zastopnike vseh slovanskih narodov v Avstriji in k tem je napotila tudi velika Rusija svoje odposlanca, generala Komarova in v panteonu muzeja na kip Palackega v imenu velikega ruskega naroda položil prekrasen srebrn lorvorjev venec ter izjavil, da prinaša bratske pozdrave češkemu narodu iz cele svete Rusije. — Rus,

Poljak, Čeh, Slovenec, Hrvat, Srb, Rusin, vsi stoje drug ob drugim ter se navdušujejo za slovansko vzajemnost. V tem pobratimstvu vidimo, da utegnemo nastati za Slovane ugodnejši časi. Najboljše znamenje za to je okolščina, da so Poljaki prihiteli v tako lepem številu k slavnostim v Prago. Poljaki so živeli doslej nekako ločeni od drugih slovanskih narodov. Britka njihova zgodovina in nekdanjo razmerje z Rusi sta jih odvrčala od drugih Slovanov, da niso hoteli z njimi pod jedno streho, temveč so bili vedno le — Poljaki: bili pa so tudi časi, ko so nastopali naravnost proti drugim slovanskim narodom. Toda časi se preminjajo, razmerje med Rusi in Poljaki se je vidno zboljšalo, na Ruskem se pod ljudovilo vlade sedanjega cara Poljaki gibljejo svobodneje, pri nas v Avstriji imajo skoro svojo Poljsko in zato so se odnošaji obrnili na bolje. Tudi Poljaki uvidevajo resnost položaje v Avstriji in zato se priklapljajo svojim bratom.

Ni še dolgo od tega, ko se je govorilo, da storč Poljaki v družbi z Nemci novo večino v državnem zboru, v sled česar bi bili zlasti manjši slovanski narodi potisnjeni zopet v kot, ali te dni se je jasno pokazalo, da so take misli pokopane jedenkrat za vselej. Pa kako tudi! Kedo more se stati z Wolfom in isti vrsti, z Wolfom, ki je jasno povedal, da obstrukcijskim strankam ni za Avstrijo, oni in za njimi stoji večina nemškega naroda v Avstriji, se ogrevajo le za mater Germanijo. S takimi, državi in dinastiji do skrajnosti nevarnimi življi, se vendar ne more nihče več bratiti. Zato pa se je vse Slovanstvo obrnilo od teh in nemška razdivjanost je rodila slovansko vzajemnost.

Nemski, madjarski in laški listi besne, na čelu jim „Neue Freie Presse“, napadajo generala Komarova in velikega kneza Konstantina, ki je v imenu ruske akademije znanostij poslal k slavnostim Palackega pozdrav. Besne nad pojavi slovanskega pobratimstva, ali naj le besne; nad čemer se jezé oni, to je nam na korist.

Slavnosti Palackega se vrše, kakor je temeljito poudarjal dr. Kramak, v trenutku, ko se odločuje o bodočnosti Avstrije,

ali naj postane vsem narodom pravična ali naj ostane nemška, centralistična. Ta boj, ki se bje sedaj, ne velja samo jezikovnim naredbam, tu se bje boj pravice in pravičnosti proti nasilstvu in brezpravnosti; ta boj, ki je zgodovinskega pomena in kateremu podobnega še ni bilo, se bje povsodi, koder prebivajo Slovani. Ti zahtevajo pravice in enakopravnost, ali Nemci in Italijani „n jim odrekajo. — Volilne misli velikega Palackega so bile: pravica, pravičnost in ravnopravnost. Pred 50. leti je deloval po takem načelu Palacky kot vodja slovanske stranke v državnih zborih v Kromerizu in na Dunaji. In danes po preteku 50. let nas navdušujejo njegovi nazori. 50 let! Kaj se je med tem vse godilo. Koliko krivic so pretrpeli slovanski narodi v teku tega časa. Delalo se je z vso silo, da se jih raznarodi, ah zgodilo se je baš obratno. Vstali so ti zatiranci, okove suženjstva so razpeli s svojih rok in sedaj stoje tu ter zahtevajo pravice, katerih tako dolgo niso bili deležni. Da se njihovi dosednji gospodarji jeze, je umevno samo po sebi; pa naj le napenjajo vse svoje žile, nikdar več ne pridejo do svoje prevlade. Ono, kar je zrl slavni Palacky kot apostol slovanske vzajemnosti pred 50. leti v prihodnjost, ono se je izvršilo te dni v zlati Pragi, po preteku 50. let. Odposlanec vseh slovanskih narodov stoji tam, nad njimi pa plove duh Palackega ter jih veže v bratsko vzajemnost.

Sedaj pa ne bomo čakali več 50 let, ne bomo več trpeli, da bi nas še teptali kruti sovražniki. Pobratimstvo, izvršeno ob slavnosti apostola Palackega, preide vsem avstrijskim Slovanom v meso in kri, potem postanemo činitelji, s katerimi mora Avstrija računati, ako si neče biti grobokop sama sebi....

In v tem pogledu je bil zanimiv govor dr. Riegra. Dejal je, da Avstrije brez Slovanov si ni mogoče misliti in zato je pričakovati, da se habsburska dinastija resno združi s slovanskimi narodi. Njeni sovražniki so isti, kakor naši. Nemci se trudijo, razdreti državo ter ustvariti iz nje del Nemčije. Nevarnost je velika in vsi avstrijski Slovani moramo združiti svoje moči, da ubranimo Avstrijo propada. — Seveda, Slovani so pri-

pravljani za Avstrijo, kot svojo, širšo domovino, storili vse, toda ta jim mora zagotoviti enakopravnost v pravem pomenu besede.

Slovani smo se naveličali, hoditi po kostanj v žrjavico za druge, ki potem uživajo v državi vse pravice ter nam gospodarijo, naveličali smo se krivic, katerih smo užili nebroj, potrpežljivost, ki je nam toliko škodovala, je nas minila, zdramili smo se iz spanja in če ima avstrijska vlada še količkaj diplomatskega duha, mora sprevideti, da je položaj tak, da si more utrditi svoje stališče edino le s pomočjo Slovanov, ker drugače utegnemo nastopiti časi, ko se zamajejo obmejni koli ter se država razkosa.

Vlada naj si prisvoji nazore velikega Palackega, kateri so stremili po pravičnosti in enakopravnosti za vse narode. Ti nazori stopajo današnji dan na površje zopet tako, kakor doslej nikdar, navzeli so se jih zastopniki Slovanov v zlati Pragi in od tam jih ponese v svojo domovino ter jih razširijo vsestransko. Vlada naj računa baš s sedanjimi dogodki, da sprevidi končno, kje jej je iskati rešitve iz zamotanih političkih razmer. Dogodki v Pragi, slavnosti Palackega in zborovanje slovanskih častnikarjev, tolmačev slovanskega javnega mnenja in prvobojevnikov za narodne pravice, narekavajo jej odkrito, kako ima postopati, da se reši Avstrija preteče krize, da si uravna notranje razmere, da ne bo več v posmeh drugim velevladim. — Zaključujemo torej z besedami velikega Jugoslavana, biskupa Strossmayerja, ki se nahajajo v pismu, katero je pisal v Prago povodom slavnosti Palackega, in ki se glase:

„Sloboda pak, snaga i pobjeda Slavjana celoj državi, osobito pak sloboda, snaga Slavjana zapadnih i južnih, zalog su nedvojbeni slobodi, snazi i pobjedi ciele države. Tu slobodu, snagu i pobjedu i na zapadu i na jugu slavjanskomu preporučuju nepobitni neoborivi razlozi, koji će bitno uplivati na ciele državu i zajamčiti joj snagu i silu, koja veličini njezinaj i njezinaj svrhi posve odgovara.“

BEN-HUR.

Roman iz časov Kristusovih.

ANGLEŠKI SPISAL LUDVIK WALLACE

Foslov. Podravski.

(Dalje).

ČETRTA KNJIGA.

„Ne, moj sin, tega nisem rekel. Rekel sem le, da so mi take novice prinesli poslanci. Jaz jih še dandanašnji ne verjamem, kajti Bog, ki je neskončno resničen, je spregovoril na-me pred leti ter dejal: „Bodi blagoslovljen, o sinu Mizrama! Rešenje se bliža. Z dvema drugima iz daljnih krajev boš videl Izveličarja!“ Istinito, videl sem Ga. Naj bo hvaljeno Njegovo ime od vseh narodov in na vse čase! Toda rešenje, ki mi je bilo obljubljeno, še ni prislo. Ko bi bilo Dete umrlo od Herodovega meča, ne mogel bi nikdar priti in besede Božje bi bile... ne tega ne morem izreči; celo domisljevati si kaj takega, bilo bi greh. To je tudi prvi vzrok, radi katerega verjamem, da Dete ni bilo ugonobljeno... toda še jeden vzrok je. Odrešenik, kakor sem vama že povedal, se je rodil od žene in kot človek je podvržen boleznim, trpljenju in celo-smrti. A sedaj pa omislita, kako veliko delo ima izvršiti in da

je za tako delo treba vztrajnega in krepkega moza, a ne otroka. Torej je moralo Dete odrasti ter pridobiti izkušnje in moči. Pomislita pa še to, kako velikim nevarnostim je bil Odrešenik izpostavljen v teku let, od detinstva do polnoletnosti. Herod je bil njegov sovražnik, sovražnik bil bi mu postal Rim, nasprotovale bi mu bile vse oblasti, kdo ve celo, če bi mu bil Izrael naklonjen? Ali je bila torej kaka varnejša pot odvrniti Ga od tolikih nevarnostij in sovraštva, nego skriti Ga pred očmi sovražnikov? Gospod je ogledil Njegove steze, Gospod ohranjuje Njegovo življenje, kajti to življenje je rešenje sveta. In radi tega verjamem ter ne jenjam verjeti, da On ni umrl, samo sled za Njim se je izgubil, da živi, toda skrit; živi in dozoreva kakor sadje in ko napoči čas, se prikaže med nami v vsej svoji slavi in v vsem veličanstvu. Čemu ne morem iti k Njemu, ali vsaj imenovati grič, ali dolino, ki Mu služi v tem času za zavetje?“

Baltazar se zamisli.

„Pred nekolikimi tedni“, nadaljuje, „sem sedel pred svojo hišo, ki stoji tako blizu Nila, da, jadrajejo po njem, lahko vidiš njeno podobo v vodi in ko sem tako sedel zamisljen, se je vračala moja misel neprestano k Njemu. Sedemindvajset pomladij je že prešlo čez Njegovo glavo“, mislil sem si — „iz tega Deteta je sedaj postal mož. Bliža se ura ve-

selja, ura Njegovih čudežev. In kje se naj prikaže, ako ne v Judeji? V katerem mestu začne svoje delovanje, ako ne v Jeruzalemu? Kdo prvi sprejme Njegov blagoslov, ako ne otroci Abrahama, Izaka in Jakoba, ljubljenci Gospodovi? Ako Ga hočeš najti“, dejal sem sam sebi. „pojdi v sela in vasi, idi na griče Galileje, raz katere se stekajo vode v Jordan. Tam mora biti On sedaj. Nemara v tem hipu, steječ na teh gričih, ogleduje zapadajoče solnce. In tako v mislih zatopljen, sem zasedel velbloda ter se nahajam sedaj na polju v deželo, obljubljeno tvojim očetom od Gospoda.“

Baltazar umolkne.

Vsi, celo služabniki, pripravljajoči večerjo, so pod vtisom njegove vere nekako občutili, da je navzoč med njimi On, ki bi imel biti Odrešenik.

Ben-Hur pretrga prvi to svečano molčanje.

„Praviš torej“ vpraša, „da ima obljubljeni Mesija biti Odrešenik? Ali bo On tudi kraj židovski?“

„Moj sin“, odvrne Baltazar prijazno, „pota, po katerih bo On hodil, so neizvedljiva za človeški razum. Vse, kar o tem vem, zajemam iz besed Gospodovih: „Dobra tvoja dela bodo nagrajena. Rešenje prihaja. Videl boš Izveličarja!“ Tako mi je govoril Njegov glas. Toda za koga ima priti odrešenje, keda

in na kak način, tega ne vem. Ljudje sodijo, da ne more biti dobro na svetu, dokler rimska moč ne bo zdrobljena, to je, zlega ne pripisujejo odvritvi od Boga, marveč zlorabi Rima. Toda odkupljenje ne naznačuje političkih prevratov, porušenja prejšnje vlade radi tega, da bi se osnovala nova. Ko bi imelo biti tako, pa bi modrost božja ne nadkrijevala modrosti človeške. Ne, pravim ti — dasiravno so moje besede kot sodba slepega o solnčnem blesku — On, ki pride, bo Odrešenik duš in pod besedo: odrešenje, treba je razumeti, da slava božja zavladava na zemlji tako, da bi Gospod mogel prebivati sredi nas...“

Na Ben-Hurovem licu se je pokazala bolesta prevara. Pobesil je glavo na prsi ter se otožno zamislil. Tudi Ilderim je bil razburjen.

„Ne, ni mogoče“, je zaklical, „takošna sodba bi nasprotovala vsemu obstoječemu redu. Pota, po katerih koraka človeštvo, so že odločena od vekov. Kjer je narod, tam mora biti tudi red in vlada.“

Baltazar je slišal to očitlanje z navadnim mirom.

„Tvoja modrost, dobri sejk“, odvrne, „izvira od tega sveta, toda ti pozabljaš, da imamo uprav s tem biti rešeni od naredeb in verig tega sveta. Kralji vidijo v človeku samo podložnika; Bog pa vidi v njem dušo, katero hoče izveličati.“

Vipavska železnica.

Na podlagi § 11. dopustne listine (koncesije) z dne 26. oktobra 1896., s katero se je podelila državnemu poslancu Alfredu grofu Coroniniju in tovarišem pravica zgraditi železnico na par od goriške postaje južne železnice skozi Bilje in Ustje do Ajdovščine ter voziti po njej, ustanovilo se je dne 16. junija na Dunaju delniško društvo, ki je prevzelo vse omenjenim koncesionarjem podeljene pravice in naložene zavezanosti.

Ustanovnega obnega zbora so se udeležili: člana upravnega sveta Vipavske železnice, kateri je imenovala vlada: sekcijski načelnik v pokoju baron Pasotini-Juriškovič ter dvorni in sodni odvetnik dr. Klement Seshun; član upravnega sveta, katerega je imenoval deželni odbor goriški: dr. H. Tuma; dalje sledeči gospodje, ki so uplačali ali zastopali osnovne delnice Vipavske železnice: Ivan Bizjak iz Dornberga, Alfred grof Coronini iz Gorice, Danijel Godina iz Ajdovščine, Kornel Gorup iz Trsta, dr. Anton Gregorčič iz Gorice, Vaclav Jochmann iz Ajdovščine, dr. Aleksij Rojic iz Gorice, Matej Savnik iz Bilj in dr. Zmagomir Werner z Dunaja.

Drugi delničarji so se dali večinoma zastopali po imenovanih gospodih. Izmed 50.000, katere so vplačali interese, občine in posamezniki, je bilo zastopanih 45.500 gld. Društvena pravila zahtevajo za sklepčnost obnega zbora, da je zastopan vsaj deseti del osnovnih delnic, torej 15.000 gld.; kajti dežela se je obvezala, kupiti jih za 100.000 gld. Železniško ministerstvo je zastopal ministerški uradnik grof Chorinsky. Zapisnik obnega zbora in podpise je poveril notar Schiffmann.

Predsednikom obnemu zboru je bil izvoljen soglasno Alfred grof Coronini, zapisničarjem V. Jochmann, števem glasov in overovalcem zapisnika Dan. Godina in dr. Rojic.

Dr. Werner je predložil obnemu zboru izvorno dopustno listino, potrjena pravila delniškega društva, poročilo o uplačanih delnicah in račun o dosedanjih stroških, katere je občni zbor odobril. Na to je občni zbor izrecno sklenil, da delniško društvo „Vipavska železnica“ prevzame vse pravice in dolžnosti, katere so imeli doslej gospodje, ki so bili dobili koncesijo za to železnico.

Občni zbor je sklenil, naj šteje upravni svet Vipavske železnice devet članov. Ker imenuje dva vlada, enega pa deželni odbor goriški, jih je bilo voliti na obnem zboru šest. Z vsemi oddanimi glasovi so bili voljeni v prvi upravni svet na tri leta sledeči gospodje: Alfred grof Coronini, dr. Anton Gregorčič, Danijel Godina, dr. Aleksij Rojic, Matej Savnik in dr. Werner.

S tem je bil končan dnevni red obnega zbora in zborovanje se je zaključilo. Koj potem je bila prva seja upravnega sveta, v kateri je bil izvoljen kot predsednik upravnemu svetu Alfred grof Coronini-Cronberg in kot njegov namestnik dr. Anton Gregorčič.

Novo delniško društvo „Vipavska železnica“, ki ima pravico vzeti na posodo 1.516.000 gld., od katerih država jamči obresti po 4% in povrniti v 76. letih, se upiše pri trgovinskem sodišču na Dunaju v register ali imenik delniških društev.

Z ustanovitvijo rečenega društva se je Vipavska železnica približala času, ko se dela odda in ko se začne cesta graditi. Prej bo se politični obhod, in sicer za prvi večji del od goriške postaje do Hodrovih v dneh od 4. do 9. julija.

Pri tej priliki naj bi se naše občine spominjale tudi nadaljevanja ali nadaljne zveze Vipavske železnice, če tudi to prav za

prav ne bo predmet političnemu obhodu. Nadaljno zvezo iz Ajdovščine čez Razdrto v Postojno bo zahtevalo, kakor stvari zdaj stojijo, vojaško ministerstvo; ali ta zveza, če tudi koristna, ni najvažnejša za tiste Vipavske kraje, ki vozijo v Trst in v Pulj. Za te konje je posebno železi zvezo čez Razdrto mimo Senožeč v Divačo, odkoder je že državna železnica čez Hrpelje v Trst ali v Pulj.

Občine, ki so vabljene na politični obhod, naj dajo to svojo prošnjo ali željo na zapisnik; one, ki niso vabljene, a ki spoznajo korist take zveze iz Ajdovščine čez Razdrto v Divačo, naj pošljejo prej ko prej nekolikovane prošnje v tem smislu na visoko c. kr. železniško ministerstvo na Dunaj (Hohes k. k. Eisenbahnministerium in Wien, I. Schillerhof).

DOPISI.

Iz Oseka. — Dopis iz naše vasi v predzadnji št. „Soče“ je povzročil mnogo govorjenja in zanimanja med vaščani. Veliko se je ugibalo, kdo je oni neumni kmet strojar in pa tako uneti dopisnik, ker v resnici do sedaj ni nikdo ničesar vedel o onih brbljavih ženicah, da se veselo židovskih cap. Da se je g. dopisnik tako ogrel za narodnost, izvira le iz strahu pred nevarno konkurenco, ker se sam peča z malo trgovino. Pozneje se je zvedelo vse in reč stoji tako:

Kmet strojar in trgovec delata oba v eni tovarni. Ker trgovec hoče veljati za prebrisanega moža, se je želel kmet strojar z njim malo pošaliti. Zato mu je pravil že več časa o oni trgovini, zmenil se je navidezno za stanovanje, in da bi mu ta še bolje verjel, je podkupil kmet strojar nekega Italijana, kateri mu je zatrdil, da se je zaradi trgovine odpovedal službi.

Iz tega se torej vidi, da zamore kmet, „kateri se iz mašnih bukvic ne zna brati in svojega imena podpisati“ tudi tako „modrega“ moža za norca imeti.

(Dostavek uredništva: Naj si bo ta reč taka ali taka, ta dopis priobčujemo kot protidopis prejšnjemu.)

Prizadeta moža naj celo zadevo poravnata sama lepo med seboj, ker nadaljnih dopisov v taki reči ne bi mogli priobčevati.)

V Brjah, dne 20. junija. — Kakor je bilo že omenjeno v „Soči“, je bila 19. t. m. veselica na Goričici, katero so priredila razna društva in slavni tamburški zbor ajdovskosturski. Prostor za veselico je bil odmerjen v prilljhu neizdelanega prostora, za katerega olepsavo je bilo treba dovolj truda. — No, društveniki so se potrudili in precej vse olepsali ter okrasili z zastavami. — Kar se tiče izvajanja posameznih toček sporeda, ne bo o omenjali podrobno. Na sploh pa moramo reči, da je bilo isto nad pričakovanje lepo. Križki pevski zbor pod vodstvom g. Medveščka spada po svoji izurjenosti med najboljše na Vipavskem. Krasne so bile pesni, ki jih je ta zbor ob tej priliki pel!

Kako pa pojó sturski pevci in pevke, je v istini nekaj izvanrednega, zlasti morajo očarati vsakega čisti in zvonki glasovi gld.čen pevk, katere smo kar občudovali. —

spod ni ukazal vprašati pri Jeruzalemskih vratih po cesarju? Ne, moj sin, ako hočeš pojmiti dostojanstvo Onega, ki prihaja, glej nekoliko višje. Vprašaj rajše, nad kom bo on vladal? Pravim ti, uprav v tem tiči beseda svete zagonetke. Kajti na svetu je kraljestvo, dasiravno ne od tega sveta, kraljestvo večje, nego je ves kopni svet in morje, ko bi jo zbil skupaj v jedno kepo; mi stopamo po njem od zibel do gomile, ne da bi ga videli in zagleda je samo on, ki pozna svojo lastno dušo: kajti to kraljestvo je kraljestvo duš, ne pa teles. A slava in sreča v njem bo tako velika, da obledi poleg njih ves blek cesarjev, kakor obledi juternica pred vshajajočim solncem...

„Nikdar se nis m slišal o takem kraljestvu?“ reče Ben-Hur.

„Niti jaz“, spregovori Ilderim.

„Kmalu ga zagledate. Evo, prihaja Odršenik ter ga vzame v posest. On nese ključ od nevidljivih vrat, katere odpre za svoje izvoljene, a to bodo oni, ki Ga ljubijo; samo takšni pojdejo v Njegovo kraljestvo.“

Nastalo je dolgo molčanje. Vsi so premišljevali o Onem, čegar prihod bi imel spremeniti obličje zemlje.

Baltazar je prvi vstal ter se podal k počitku. Tudi Ben-Hur je zapustil šotor in hodeč po obrežju jezera premišljeval nerazumljive besede Egiptanove.

(Dalje pride).

Ajdovsko-sturski tamburši pač tudi že slujejo po številu in izurjenosti kot prvi v deželi, in ni čuda, da ob njih nastopu ni bilo ploskanju konca ter da so morali posamezne točke ponavljati. Vidi se, kaj premore dobra volja vrlih tam: rasev in pa taki učitelji, kakoršen je g. Širca! — Prosta zabava je bila s petjem in tamburanjem prav prijetna.

Gledé udeležbe moramo omeniti, da je bilo inteligence mnogo a prostega ljudstva malo. Kakor vselej, se je skazala tudi sedaj Ajdovščina v obilem številu s svojo udeležbo, mnogo gospode je bilo tudi iz Dornberga in Šmarij; prišli so mnogi tudi od drugih strani, celó z daljnega kršnega Krasa smo videli kolesarje tu. Bili so zastopani vsi stanovi. — Veselico prirejajoče društvo je imelo mnogo težav in ovir od strani predstojnika dotične občine, kateri se je v vsakem oziru skazal nenaklonjenega in nezavednega (Ur.) ter s tem uspehu škodil. Dalje se je tudi v Rihembergu rabilo cerkev dve nedelji v to, da bi se veselica zavrla ali vsaj umanjila in osmesila. (Radi bi vedeli, kakošen razlog sta imeli občina in cerkev, da sta ovirali veselico! Uredn.) Toda pustimo jih: saj ne vedo kaj delajo.

Koliko se je pri tej veselici za „Šolski dom“ nabralo, ni še pisu teh vrstic znano. Živela sloza!!

Z Libušnjega. Klor je videl pred nekaj meseci cerkev sv. Duha, pa si jo sedaj ogleda, najde jako veliko spremembo. Skoraj, da jo ne spozna, tako se je predru-gačila vsled preslikanja.

Koj pri vltodu v cerkev, zre ti nasproti nad glavni oltarjem prekrasna slika prihoda sv. Duha nad apostole, a v sredi med njimi na vzvišenem prostoru zapaziti prekrasno sliko Matere Božje. Nad oltarjem na obokih vidis pa štiri evangeliste, a na sredi cerkve vnebovzelje Marije Device.

Vse slike so jako lepo izdelane ter hvalijo mojstra v svoji umetniški dovršenosti.

Gospod kural Ivan Lehen pa je jako pogodil s tem, da si je izbral muhtika iz naše srede, namreč v osebi gospoda Ivana Grohar-ja, in to prvič zato, ker je naš rojak in narodnjak, a drugič, ker je v svoji stroki temeljito izučen.

Prav je tako! Tudi tukaj velja geslo: „Svoji k svojim!“ Naj bi ga posnemali tudi drugi v tem pogledu!

Omeniti pa moram še, da je gospod Ivan Grohar v tem času naslikal tudi dve prav lepi sliki po naravi in sicer nam predstavlja jedna: veličastni Krn, v katerega podnožji se vidi dva jako lepa slapova, a druga: hišo iz vasi Vrsno s podaljškom panožja Kra: z vrhom Liskoveca in Stodor.

Iz Devina. — V ponedeljek, dne 20. junija, so bile volitve župana v Devinu Bil je zopet izvoljen županom g. Miroslav Ples, in sicer z vsemi glasovi proti jednemu. Italijanska stranka je mnogo delovala, da bi bila prišla v starešinstvo. Posebno oskrbnišvo devinskih grofov Hohenlohe je napenjalo vse moči, dasi nima niti pravice, mešati se v občinske reči. A pri vsem prizadevanju se jej ni ničesar posrečilo. Starešinam so voljeni samo Slovenci. Italijani v Devinu so sami plujci, kateri bi morali slovo dati Devinu, ako bi ne bilo nabrežinskih kamolomov in tovarne „sardin“ v Devinu. A vendar hočejo delati zrago. Pa jim ne gre. Imamo zopet narodnega moža za župana in starešine ga bodo gotovo podpirali v županskem poslovanju, ker so vsi trdni Slovenci.

Z izvolitvijo županstva so vsi zadovoljni razun enega od sl. strani.

Po izvolitvi župana je g. ena učiteljica nabrala tudi 12 gld. za „Šolski dom“, katere so darovali starešine, posebno pa novoizvoljeni g. župan.

Z županstvom smo zadovoljni popolnoma in upamo, da bo tudi spolnjevalo svojo nalogo; naj irredentovska „Legi“ pritiska na Devin, kakor hoče, mi se jej bomo upirali, da ne bode žela zaželjenega sadu.

S Krasu. Dne 15. t. m. sem se napotil po Krasu, in sicer v kraje od Komna do Brestovice, Kobiljeglave itd., da si ogledam naše kraške trtojece, da vidim domače in pa ameriškanske nasade ter da se prepričam o lepem delovanju s trtami.

Ali nikjer me ni prav nikalo, natančno si ogledati kakor edino le v Preserjih in tamkajšnjim vinogradnikom moram izreči prvohvalo, katere jim gre v domači in ameriškanski trtojeji. Trtne uši, hvala Bogu, tukaj do letos niso zapazili. Ali vsejedno se čvrsto pripravljajo z novimi nasadi na ameriškanski podlagi.

Kdor si hoče ogledati in pripoznati hvalo trtojeji v Preserjih, naj le pride na lice mesta, kar zavzame se, videč lepe vinograde s pripravnimi latniki, kakor bi jih s stružičem potegnil, in pa z vrstami, kakor jih ima največja trtojeja. Le žalibog, da je vasica majhna in ljudstvo nezmožno, si omisliti velikih nasadov, ali vsejedno se manjši kmetovalci z malim pomagajo na veliko. Tukaj je dokaz, za to ker govoričijo nekateri zastpanci, da bi že sadili ali da so nezmožni. Tukaj pa se vidi, kaj more trdna volja trtojeja storiti.

Posebno pa moram izreči hvalo stirim bolj glavnejšim posestnikom, ki so bolj vešči nove trtojeje ter se v obče trudijo dokazati, kaj prav za prav je trtojeja. Prijatelj, ako te je volja, ogledati si njihove vinograde, ne smeš le pri cesti gledati, ampak moraš v polje, kjer je pripravna zemlja. Tam najdes že vinograd in v resnici se zavzameš, videč lepe trte, vse v redu napravljene, ravno polje, itd. V resnici porečeš: to je kakor raj. Tako se morajo Preserci postaviti ponosno med prve kraške trtojeje!

Namen mi je, da bi se vsi Kraševci ravnali po tem zgledu ter se bolj zanimali za trtojejo, ki je tam glavni steber kmetijstva, ki pa v zadnjih časih peša.

To v predvarek vsem ovim, katerim tiče. Očividec.

Domače in razne novice.

Odlitovanje. — Njegovo Veličanstvo presvitli cesar je počel služabniku pri finančnem ravateljstvu, Petru Ivančiču, srebrni križec za zasluge. Omenjeni je naš rojak, doma iz Deskle pri Plavcih. Čestitamo!

Imenovanje. — Minister pravosodja je imenoval sodnika v Lujah Julija Kovača in sodnega tajnika dr. Antona Perišča v Trtu deželnosodnina svetnikoma za Rovinj (prvi ostane na svojem sedanjem mestu).

Sodnikom so imenovani: sodni pristav v Kanalu Ivan Guzelj za Cerkljo, sodni tajnik v Rovinju Alojz Martinec za Poreč in sodni tajnik v Sezani Viktor vitez Fröhlich pl. Fröhlichthal za Bovec.

Sodnim tajnikom: Okrajna sodnika Hektor Francschinis v Cerklji za Rovinj in Ivan baron Falke pl. Lihenstein za Gorico;

Sodni pristavi: Alojz Rimondo v Trstu, dr. Valentin Jozop v Kopru, Rudolf Lazaric v Poreču, Jakob Šbišć v Pulju.

Avskultant Henrik Lasić je imenovan sodnim pristavom v Tolminu, avskultant dr. S. Priora pa sodnim pristavom v Kopru.

Fran Potočnik je postal kanceljski ravnatelj pri okrožnem sodišču v Gorici.

G. k. trgovsko ministerstvo je imenovalo poštno oficijale Viljama pl. Tmanicha v Trstu, Jurja Philpa v Pulju in Dojma Man-pasa v Zadru postatim kontrolorjem in sicer prvega za Gorico, poslednja dva za Pulj.

Promočija. — Gosp. Anton Žigon, naš rojak iz Ajdovščine, brat več. gosp. dr. Žigona, prof. bogoslovja, je prebil 20. t. m. z izvrstnim uspehom zadnji stroga izpit na graškem vsenleščici ter je bil 22. t. m. promoviran doktorjem vsega zdravilstva.

Notarsko mesto. — Notar dr. Ivan pl. Premierstern v Tolminu se je odpovedal notarijatu. Zato razpiše notarska zbornica za Trst in Gorico za to mesto konkurz.

Surtna kosa. — Dne 21. t. m. je umrla v Gorici v cvetu mladosti, komaj 22 let stara, gospica Marija Jochmann, preblago bitje, het g. V. Jochmanna, lastnika mlina v Ajdovščini. Truplo pokopnice se je prepeljalo iz Gorice k večnemu počitku v Ajdovščino. Pokoj njem nedolzi duši!

Nova vrtinarica. — G. ena Antonija Čarga je napravila te dni v Gorici izpit za otroške vrtee z odliko. Prej se je vadila v zasebnem otroškem pri sv. Ivanu pri Trstu. Čestitamo!

Pogreb gospé Gabrščekove. — Tužno so peli zvonovi iz cerkve sv. Ignacija, ko se je v tork na večer ob 6. uri vil veličasten sprevod po Gosposki ulici proti Travniku ob neštevitih udeležbi slovenskega in tudi drugega občinstva v Gorici. Sprevod od hiše žalosti so otvorili učenci in učenke „Sloginih“ zavodov, za njimi so stopali preč. oo. kapucini, potem 5 duhovnikov s preč. monsign. župnikom Wolfom, ki je pokojnico tolažil v njenih britkih urah dolgočasne boleznit ter jo spretil sledujoč k večnemu počitku. Stekleni voz prvega razreda s 4 konji, prvič ogrinjani v črna ogrinjala, je bil kaj impozanten. Na trsto iz fine kovine je bil položen črn belo-obrobljen trak žalujočega sopraga, z napisom: Ljubljena ženka, na svidanje! Razven tega so bili na vozu belo-modro-rudeč trak društva „Sloga“ z lepimi primer-nimi besedami: Uzorni katoliški Slovenci društvo „Sloga“: dalje črn trak rodbine Tuma, črn trak Slov. Čitalnice v Gorici in bel z napisom: osebe tiskarne blagi gospodinj. Krasen belo-črn venec z rožicami v steklu in z biserji je darovala družina Riessnerjeva. Ti so bili poslani, čeprav je soprog hvaležno odklonil darovanje venec. — Ob strani voza je korakalo po 6 gospa s svečami v rokah. Za krsto so stopali bližnji sorodniki in za njimi brezštevitno občinstvo. Vsa narodna društva so bila zastopana, veliko število preč. gg. duhovnikov, slovenskih profesorjev in učiteljev, uradnikov, trgovcev, obrtnikov itd. in poleg tega lepa vrsta narodnih dam.

Po ulicah je bilo vse polno ljudij, ki so gledali veličasten sprevod, in res je bil veličasten, da Gorica ne vidi mnogo takih pogrebov. Otroci „Sloginih“ zavodov so stali že na Goriškem, ko so udeležniki pogreba korakali se po Gosposki ulici.

Na Goriškem so drugi preč. gg. duhovniki odšli, ostal je jeden, ki je spremljal sprevod do solkanske mitnice. Le tam ga je prevzel preč. g. solkanski župnik s svojimi kapelanom in kronberskim vikarjem. Gospoda, ki je hotela spremiti blago pokojnico do Sol-

kana, je bila med tem posedla v vozove, dočim so sorodniki in tudi drugi korakali pes za vozom.

Solkani je bil ves na nogah, vse si je ogledovalo krasen sprevod ob toliki udeležbi. In tako smo dospeli počasi na pokopališče. Milo so donele po cerkvi duhovne pesmi, pretresujoče človeška srca in spominjajoče, da na svetu vse mine.

Pevci Gor. Čitalnice so se bili zbrali v pokopališčni cerkvi ter so zapeli ono v sresegajočo in tolazilno pesem: Blagor mu, ki se spočije.... Drugo žalostinko so odpele na pokopališču po dokončanih obredih in molitvah za blagor pokojnice, katero so položili v posebno grobnico.... Tako smo Tebe, blaga slovenska žena, spremili k večnemu počitku ter položili Tvoje zemske preostanke k večnemu počitku. V najlepši dobi življenja si morala zapustiti svet in ž njim slovenski narod, kateri si ljubil tako goreče in za kateri si tudi delala. V sredi dela Te je dohitela neizprosna bolezen ter Ti končala mlado življenje. V neznošnih mukah si zapustila svet, udana v voljo Vsemogočnega, zato pa tudi upamo, da sedaj uživaš rajsko veselje! Veliko dobrega si na tihem storila slovenskemu narodu na Goriskem in ta Ti ostane tudi hvaležen.

Ti pa, blaga žena, počivaš v miru v slovenski zemlji, kraj Tebe teče bistra Soča, Tvoj duh pa živi med nami ter nas budi k mirnemu ali uspešnemu delovanju za vseobči blagor našega naroda....

Uživaj rajске radosti, mi pa izrekamo le eno željo: Dal Bog našemu narodu mnogo tako delavnih in krepostnih žen!

† Rozina Gabrščekova. — Sv. maše zadušnice so se služile ves ta teden pri Sv. Ignaciju, pri oo. kapucinih ali v Solkanu; pa tudi zunaj Gorice in tudi zunaj dežele so se je spominjali sorodniki in prijatelji s sv. masami — Osmirna v dvema sv. masama bo v ponedeljek ob 8. zjutraj v pokopališčni kapeli v Solkanu. — Soprogu je došlo od vseh stranij mnogo soznanja. Med temi omenjamo krasno brzojavno soznanje velikega srbskega pesnika Jovana Smuđevića, tajnika kneza črnogorskega, katerega slika in kratak življenjepis je prinesel zadnji „Dom in Svet“.

Solkance odstran mora treba pohvaliti, ker so v terek pri postrebu poskropili cesto, česar na stran mosta ni bilo; ob velkanskem prahu in vročini so storili udeležnikom veliko uslugo.

Zaplemba zadnje številke (izdaja za Gorico) je potrdila c. kr. okrožno sodnjo na podlagi znanih §§ 302 in 305 k. z., ker ima po njeni razsodbi sestavek: „Iz Kobarnca“ na sebi objektivne znake pregreška draženja k sovražnosti in šuntanju.

Torej tako! Laški kramarji so vpili po Volčah: „Merda in sklaf“ ter s tem žalili in izzivali Slovence na njih lastnih tleh potem, ko so si nabrali slovenskih grosov. Na moramo proti takemu postopanju protestovati in svariti ljudi pred takim izzivom, menda vsakdo razume, pa pri nas se to ne sme. K večjemu se sme zapisati v list o Lahah: to in to se je zgodilo, drugega pa nič. Bog varuj pa Lahom kaj reči, čeprav zaslužijo, kakor v tem slučaju, ko so nesramno izzivali brez vsakega poviča.

Mi smo se torej branili pred temi izzivom, in posvarili ljudi, za to pa so nam listi zaplenili ker „dražimo k sovražnosti“ in ker „šuntamo“. Kdo je dražil? Ali niso tisti nesramni lahonski kramarji, nasičeni slovenskega kruha, dražili?

Ti smejo torej „dražiti k sovražnosti“ naše ljudi, mi pa ne smemo protestovati proti takemu nesramnemu postopanju in ne smemo svariti jih pred laškimi kramarji, ki tako žalijo slovenski narod. Po teh načelih se pravi to po domače: Le kupuj pri Lahu, čeprav te zmerja s „sklafom“ itd.

In vendar so še ljudje, ki trde, da nimajo taki nesramni zaslužniki tam, kjer bi jih ne smeli imeti!!

Slovenski trgovci, baš isti, kakor zadnji, je nam poslal zopet pismo in sicer take vsebine:

v 44 št. soče čitam že drugo in take spekulacije mnogi naši ljudje nočejo razumeti narveč gledajo na 1/4 kr. in podpirajo nasprotno konkurenco med takimi kratkovidneži poznamo tudi slovenske trgovce v gorici tisti ki to piše ni slovenec je eden, ki mora biti dobro poučen ali nasproten ta ki resberga priporočuje je slabši od naj slabšega slovenskega trgovca v gorici treba bo javno pokazati gospodom okoli soče dobro veste da zvašo pisavo škodujete slovenskim trgovcem ta čas ki to pišete rajši popobirajte li samo enkrat na cesto ljudem reči pri slovenih kupite vam bodo naravnost rekli še piše se ve da je vse eno to ali tam vi pravite za 1/4 kr., ravno za 1/4 kr. ljudje grejo pa kaj vam bom razlagal iz laskih rok moratno kupiti naj kupimo kjer čemo vsi slovenci ne le eden sam vse pride le po laskih rokah to pa vam v odgovor da kar sami slovenci niso prividni ih drugi z vašo pisavo mešate dalje 45 št. soče tako računajo nasprotni nad- kratkovidnost slovencev in d. saj med njimi celo slovenskih malih trgovcev v gorici povelj dopisnikov da dozdaj so vsi le mali trgovci v gorici ako še ne ve dalje to isto velja pa tudi zambler(?) slovenske trgovce katerih spekulacija sega tako daleč da gledajo na 20--25. kr. pri kv. sladkorja..... vsak človek poreče soča ima prav kratkovidnost in neumnost je naj dražja reč nasvetu to je

res ali bodi povedano da prvi tih neumnih kratkovidnežev je tisti ki toliko od malih slovenskih trgovcev piše gospodi dopisniki potrudite se prej na deželo in pomestu ljudi počudujete in spekulacijo za 10--25. kr., potem toliko mazat male trgovce da kmali bodo mogli svoje prodajalnice zapirati posebno bergije pri sv. Antonu tisti ki piše narveč v soči svoji svojim priporočuje taljane prvo ker naše slovenske trgovce drago pa tam je ta slovenska „Tvrška“ vam sem že pisal da nimamo se zaloge slovenske tedaj vsi in še vsi vi drugi podpirate in pri poročujete le italijane tako da je še slabše vaše spekulacije kakor trgovcem ker oni ja morajo kupiti kjer je boljše kup lahki naj dajejo na zguhe saj tako si pa slovenski trgovci pomagajo više kaj mislite vi da bodo ljudje kupili kjer je drago ne gledajo za 1/4 kr. in ne kje slovenec da bi pa slovenski trgovci posluževali kjer bi morali drago plačati kdo pa pride kupil potem ja je pa hitro slabše kakor poprej tedaj gospodje pomislite prej kaj pišete ker škodite veliko slovenskim trgovcem ako ne homo javno kaj več pisali potem pa bodo lahki gospodari ko pred leti tiga ne homo terpeti da boste toliko s... raši poite ljudi učiti po hišah če tudi draže plačajo ne pa da slovenski trgovci gledajo 20 d. 25 kr. zopet vam poite se usolo da se navadite ljudi slovenske drago plačat potem kričite o trgovcih jaz pa nisem tu nisem trgovec več kar urednik terd slovene nasvidenje gospodje“.

Povedali smo že jasno svoje stališče glede na trgovino, za to ne moremo se posebej zopet odgovarjati na vse podrobnosti. Vidi se pa, da je dopisnik jezev, ker se čuti prizadelega. Prav, prav, treba ločiti ljuliko od pšenice!

Kresovi. — Danes je sv. Ivan Krstnik. Sinoči pa smo videli pod Sv. Goro, ob Čavnu, po okoličini in po Vipavskem nesešto kresov, ki so divno plapolali v tiho poletno noč. — Svetujemo, naj bi prizigali kresove v enaki meri tudi na predvečer sv. Cirila in Metoda.

Danes je v Devini znameniti starodavni konjski sejna.

Oznanilo. — Razkazki osebne dohodnine cenilnih okrajev „Gorica-mesto“ in „Gorica-dežela“ se zamorejo ogledati v teku 14 dni, začeni od 24. junija t. l. ob uradnih urah pri davčnem referatu podpisane c. k. okrajnega glavarstva. V Gorici, dne 20. junija 1898. C. kr. okrajno glavarstvo.

Iz Sežane. — Kakor se čita v zadnji št. „Soče“, namerava napraviti Goriski Sokol dne 3. julija t. l. izlet v Podgoro. Ker se ta dan udeležijo za Tržaški in Postojnski Sokol korporativno narodne slavnosti v Sežani, želijo bi bilo, da ne bi tudi Goriskega Sokola pri nas pogrešali. Če tudi je naše ljudstvo jako potrebno zbranca netja in lepza koncerta, mislimo, da je še bolj potrebno, da vid: enkrat naše dične Sokole, katerih posebno Kraševce tako rokoč se skoro ne pozna. Ker ima čisti dohodek slavnosti blag namen, in ker je to prvi korak, katerega se stori za potrebno zgradbo „Narodnega Doma“ Tržaškega, upamo da Goriski Sokol preloži svoj izlet v Podgoro, in da prihiti 3. julija v belo Sežano ter na ta način pripomore k lepšemu izi in cele slavnosti.

Ob enem prosimo vsa društva, katera se misljo korporativno udeležiti slavnosti v Sežani, da to koj ko mogoče naznanijo pripravljalnemu odboru ali pa županstvu v Sežani. Pripravljalni odbor.

Lepaka z urniki železnice, parobrodov in post imamo na razpolago še kakih 50 iztov na močnem celuloznem papirju. Kdor ga še nima za svojo gostilno itd., a si ga želi, naj se oglasi zanj bodisi osebno ali z dopisnico, in radi mu ustrezemo.

Listneca uredništva. — G. A. M.—a v R! Prosimo kaj potrebnejših podatkov o tem, kar nam pišete. Potem moremo primerno prizadejni javno povedati, kar jim gre, za dopis smo vam hvalezni. Prosimo še o priliki!

Poročilo o shodu slov. časnikarjev v Pragi in obširnejše poročilo o zadnjih socialističnih shodih priobčimo prihodnjic.

Radodarni doneski.

Za „Slogo“:

Prejelo upravnistvo: I. G. v K. 2 gld. — F. S. v G. 1 gld.

Za „Solski dom“:

Možki oddelek (prejelo upravnistvo): Neki Podmečan tretji obrok ustanovnine 25 gld. — Gospica Lavra Scholz nabrala v Devini o priliki izvolitve gosp. M. Pleša županom 12 gld. — Zamorec pri Plesu v Devini požel 2 gld. 15 kr. — (Požrešes (bolan) v Cerovem požel z veliko težavo gld. 4-61, med temi 1 gld. brez dovoljenja g. I. Makuca). — V veselji družbi v Sedlu nabrano 55 kr. — Vikar Andrej Žnidarčič iz Gradnega pri zabavnem večeru „Slovenskega jezca“ zbranih 7 gld. — Svetogorska Režika nabrala 9 gld., in sicer so darovali: povabljeni na kronanco gld. 7-45, svetogorski mladeniči (med njimi stari cerkovenik) gld. 1-10, k temu dodala Režika 45 kr. — Zložili duhovniki in učiteljstvo gld. 2-66 o priliki izleta šolske mladine Gorjanske na Vojsčico dan sv. Alojzija. — Skupaj gld. 62-91.

Namesito venca na grob pokojne Rozine Gabršček so darovali za „Solski dom“ v roke denarničarja: Dr. Anton Gregorčič 10 gld. — Dr. Aleksij

Rojic 5 gld. — Prof. dr. Fr. Kos 5 gld. — F. S. v G. 5 gld. — Prof. J. Čebular 5 gld. — Prof. A. Kragelj 4 gld. — Prof. Ivan Berbuč 4 gld. — Prof. Ant. Šantel 3 gld. — Skupaj 41 gld.

Po upravnistvu „Soče“: Tvrška Konjedic & Zajec 10 gld. — Rodbina Mercinova 5 gld. — Rodbina ces. svet. Vodopivca 5 gld. — Anton Pečenko v Gorici 5 gld. — Sežanski rodoljubi 7 gld. Skupaj 32 gld.

Pri prvem zboru je pristopila tudi gospa Amalija Čebular kot ud „Solskemu domu“ z 2 gld.

Srečke za tombolo na korist „Solskemu domu“ in deloma „Alojzijevešu“ se dobivajo že sedaj v tiskarni A. Gabršček, pri g. Jeretiču, v Semenški ulici in pri gospodu Preslenu na Stolnem trgu. — V kratkem jih razposljemo že drugim narodnim tvečkam!

Društvene vesti.

Društvo „Slov. Jez“ v Biljani je sklenilo prirediti javno tombolo v korist „Sloginu“ zavodom, „Solskemu domu“ in „Alojzijevešu“.

Briči se gibljejo. Vsa čast tako živahni delavnosti!

Narodna slavnost v Sežani. — Pevsko društvo „Ljubljana“ priredi narodno slavnost v Sežani dne 3. julija 1898. leta v korist zgradbi „Narodnega doma“ v Trstu. Odhod iz Ljubljane s postojnim vlakom ob 4-24 zjutraj. Dohod v Sežano ob 9-13 dopoldne. Razpored: Ob 10. uri sv. maša. Ob 12. uri obed v hotelu g. Josipa Vičiča („Pri treh kronah“). Ob 3-3. popoldne odkoraka pevsko društvo „Ljubljana“ na kolodvor k sprejema tržaških rodoljubov, ki se pripeljejo s posebnim vlakom. Koncert ob polu 4. uri popoldne na vrtu hotela „Pri treh kronah“. Pevski zbor „Ljubljana“ nastopa pod vodstvom svojega pevovaljce, gospoda prof. Fr. Gerbiča.

1. Bendl: „Svoji k svojim“, v četveropjevu sodelujejo gg. Jakob Zalaznik, Ivan Grobelnik, Viktor Črniko, Josip Kavcic, Ivan Pavšek, Ivan Bul, Slavoj Polašek in Josip Rohrscher. 2. A. Nedved: „Popolnik“, solo poje gosp. Josip Pavšek. 3. A. Novak: „Bog i Hrvali“. 4. Dr. B. Ipavec: „Da te ljubim“, solo poje g. Josip Pavšek. 5. Fran Gerbič: „Slovenski brod“. 6. F. S. Vilhar: „Naša zvezda“, solo poje g. Slavoj Polašek. 7. Volarič: „Zvečer“, solo poje g. Slavoj Polašek. 8. A. Nedved: „Ljubezna i pomlad“, solo poje g. Jakob Zalaznik. 9. Davorin Jenko: „Na moru“. Bratska pevška društva se prijazno vabijo, da nastopajo s svojimi pevskimi zbori. Ples pod milim nebom. Pri plesu igra nabrežinska godba. Ustopenina h koncertu 50 kr. Preplačila se hvaležno sprejmo. Ustopenina za vsako točko plesa 10 kr. Rojaki! Na obilno udeležbo Vas uljudno vabi

O d b o r.

pevskega društva „Ljubljana“.

Soška podružnica „Slovenskega planinskega društva“ v Tolminu priredi dne 29. in 30. t. m. izlet v Bohinj s stedečim vzporedom: Odhod iz Tolmina čez Gložoko do bohinjkega jezera v sredo 29. junija ob 4. uri zjutraj. V hotelu ob jezeru skupni obed, potem vožnja po jezeru in zv. izlet k Savici. Proti večeru odhod v Bohinjsko Bistrico in tam prosta zabava. V četrte- zjutraj odhod čez Bačo v Podbrda in potem z vozovi v Tolmin. Ker je obljubljena obilna udeležba tudi od glavnega društva v Ljubljani in radovljiške podružnice, obeta se nam v divnem Bohinju pravi praveiti planinski shod ter bo udeležnikom dana prilika, udeležiti se tudi letošnje otvoritve Orožnove koče na Črni prsti in Vodnikove na Velem polji.

Gledé na to in ker bo ta sestanek soške podružnice z glavnim društvom in radovljiško podružnico prvi, bilo bi želeli iz Goriske sijajne udeležbe. Gostje, ki naj se blagovoljno javiti podružničnem vodstvu v Tolminu, presrečno dobro došli. Izleta se udeležé tudi dame.

Izlet kolesarskega društva „Gorica“ bo v nedeljo 26. t. m. v Gradiško. Odhod ob 3. s trga Bertolini.

Razgled po slovanskem svetu.

Važno novo društvo v Trstu. —

Prejeli smo iz Trsta pravila novega društva, ki se ho imenovalo: „Zavod sv. Nikolaja“ za brezposelne služkinje. — Osnovni odbor tržaških rodoljubkinj razposilja zajedne to-le okrožnico:

Vaše blagorodje! Letos, ko vse teknuje, kako praznovali petdesetletnico vladanja Njegovega Veličanstva našega presvetlega cesarja, katerega želja je, naj se praznuje njegova petdesetletnica ne s hrupom in šumom, pač pa z dobrodelnimi čini, tudi tržaške Slovenke želé pokazati svoje udanost ter ustreci plemeniti želji plemenitega vladarja. Nadele so si nalogo, ustanoviti zavetišče za brezposelne služkinje.

Komu ni znano, koliko naših mladenk pride vsako leto v mesto iskat si zaslužka? In vse te so prepuščene samim sebi ter nimajo, izvemši male izjeme, nikogar, da bi jim svetoval ter jih štivil pred pretečo nevarnostjo. Kam se hoče obrniti ubogo, nevedno dekle, doslo z dežele v mesto med neznane, tuje ljudi? Komu hoče zaupati,

koga hoče vprašati za svet, ko se nihče ne briga za-njo? Ako pride dobrim gospodarjem v roke, je srečna, kaj pa, ako pride v roke brezvestnim in brezvernim ljudem, kateri jo oropajo vere in sramožljivosti? Padla je, ker ni imela nikogar, da bi jej svetoval, jo svaril. Koliko solz so že pretočili stariši zaradi takih zapuščenih deklet? Koliko sramote in stroškov so imele občine zaradi njih?

Da se opomore temu zlu, snujejo tržaške Slovenke zavetišče, kjer se bodo vsprejemale devojke, dosle z dežele. Tu bodo preskrbljene z vsemi potrebščinami ter se bodo vrh tega poučevale v ročnih delih, kuhanju, likanju in šivanju; navajale se bodo h krepostnemu življenju in štedljivosti. Vsaka devojka, katere bode hotela biti vsprejeta v zavod, imeti bode morala priporočilo od duhovnika in županstva. Zavetišče bode v dogovoru s stariši ter jih obveščalo o vedenju njihovih hčera. Skrbelo se bode tudi, da se jim preskrbi dobre in vestne gospodarje ter pazilo na nje, da ne zajdejo na slaba pota.

Da pa nam bode možno izvrševati to težavno nalogo, prosimo vse človekoljube, da nam prihite na pomoč s sveti in dejanji. Vsak se tako majhen dar dojde nam dobro, ker ustanova zahteva velikih žrtve.

Nadejaje se, da nas bode Vaše Blagorodje blagohotno podpiralo, se udano beleži osnovni odbor: Marija Škrinjar, Režika Zorzul, Kunigunda Blatnik, Ivanka Ivančič, Režika Gruden, Nežika Gruden, Ema Dekleva, Ivanka Černigoj.

Tako okrožnica! Lepe bosedo, resnično tudi, nameni blagi — Bog daj obilo blagoslova! Čast rodoljubkam, ki si hoté naložiti na ramena tako težavno nalogo! Slovenci, Slovenke — podpirajmo jih v takó plemenitih prizadevanjih!

NB. Pisma naj se blagovole pošiljati pod naslovom: „Zavod sv. Nikolaja“ Trst, Via Stadion št. 19, I. n.

Kako uradujejo na Kranjskem. — Društvo „Solski dom“ je namestništvo v Trstu dalo dovoljenje, pobirati prispevke, v slovenskem jeziku, kakor je povsem naravno. Na Kranjskem pa je vlada napisala tako dovoljenje samo v nemščini. Menda radi ravnopravnosti ali kako!

Prešernov spomenik v Ljubljani. — Tako se zove pesem, katero je zložil znani slovenski pesnik Stritar. Pesem se prodaja po 10 kr. na korist Prešernovega spomenku, ki se ima graditi v Ljubljani ob stoletnici njegovega rojstva, t. j. leta 1900.

Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju postavi nagroben spomenik ponesrečenemu tovarišu stud. iur. Jakobu Zajcu v ponedeljek 27. t. m. dopoldne. Slovenijani se odpeljejo ob 8-40 s Francišek-Jozefovega kolodvora v Klosterneuburg. Po sv. maši ob 10. uri, ki jo daruje preč. gosp. dvorni kapelan in ravatelj Avguštinca dr. Francišek Sedej, je odhod na pokopališče k Zajčevemu grobu, kjer pevci zapoje žalostinko. Dunajske Slovenke vabimo k udeležbi.

Za odbor:

phil. Jožef Reiserer iur. Jos. Andres t. č. predsednik. t. č. tajn. nam.

Slovenci v Ameriki napredujejo. — Dne 12. t. m. so blagoslovili v Chicagi slovesno slovensko cevkev. Na slavnost so prihili Slovenci tudi iz bližine. Iz Joldeta pa so se pripeljali Slovenci s posebnim vlakom in godbo.

Književnost.

Slovenisch-deutsches Verzeichniss von Aetern, Behörden, Schulen, Anstalten, ferner von Postämtern in Steiermark, Kärnten, Krain und Küstenland. Tako se zove knjižica, katero je sestavil M. Vrtnjak, c. kr. poštni oficijal v Gradcu. Knjižica ima namen, kakor pravi sestavitelj, odpraviti napako, da se slovenske pošiljave odpremljajo na napačne kraje ter se tako prouzročajo neljube zakasnitve itd. — Namen je dober ali kolikor smo mogli v naglici knjižico pregledati, vidimo gledé na kraje v Primorju mnogo napak in nejasnosti.

Črni vrh pri Poreču = Verteneglio? Verteneglio je, kolikor znano, Brtenelj; Grignano je Grljan in ne Grljana; Gradišče ni Gallignana, nego Gradišče; Gradišče pa je ob Soči; Grisiagnana je Grožnjan. Ilirski Novigrad (Brrr!), stara spaka; Illyrisch-Castelnuovo se imenuje slovenski Podgrad in nič drugega; Kostanjevica pri Gorici je samostan oo. franciskanov, treba je torej reči: Kostanjevica na Krasu. Medolino je Medulin in ne Medolin, Miren (ne Merna, po italijanskem uplivu) je na Goriskem ali pri Gorici, na Primorskem je premalo natančno. Motovun ni identičen z Matavunom; Motovan je v Istri (Montona), Matavun pa pri Divači. Omak ni prav, ampak Umag, Orsar ravno tako ne, nego Vrsar. Ovce ni pravilno, nego Avče. Plez je Flitsch, po italijanskem Plezzo; slovensko se rabi samo Bolec (Bovec) in nič drugega. Primorje ni Besca nuova, menda Lisikovna hiba; Baška se imenuje kraj. San Lorenzo del Pasenatico se pravi hrvaški in je tudi v rabi: Sv. Lovreč Pazenatički. Št. Janž pri Trstu! Odkod? Mi poznamo samo sv. Ivan pri Trstu. G. Vrtnjak bi vendar ne smel flicati toliko v Štajerski, da imena drugih slovenskih pokrajin predeluje po štajerskem uzorcu. Vsaka slovenska dežela

ima svoje posebnosti in te je potreba upoštevati. Št. Janža pri Trstu ne najdete, če ga še tako iščete. Trbiž na Primorskem, premalo! Trviž v Istri je treba reči. Trebinje na Primorskem za — Rovigno. Kako? Rovigno je Rovinj in sicer v Istri. Trnovo pri Gorici — Ternova bei Görz. ter v oklepaju Dornegg. Bravo! Mi ne poznamo nikakega Dornegga, to ime je nam povsem novo. Na Kranjskem pri Ilirski Bistrici so Trnovo prekrstili v spako Dornegg. Zato pa ni treba g. Vrbnjaku prekrščati našega Trnovega v Dornegg. Za take usiljive prekrstitve naših krajevnih imen se lepo zahvaljujemo. Viznjam ne, ampak Višnjam, Voglej ne, ampak Oglej Volovsko ni prav, ampak Volosko. Itd. Taka knjžica bi bila prav potrebna, ali kakor se vidi, g. Vrbnjaku se ni posrečilo, sestaviti jo tako, da bi ustrezala svojemu namenu. Delo je prav površno in če hoče g. Vrbnjak svojemu namenu odgovarjajočo knjžico napisati, naj sedanjo točno pregleda, pa popravi napake v krajevnih imenih, katera morajo biti skozi in skozi pravilna, kakor se rabijo. Potem je potreba pri krajih zaznamovati tudi deželo na kratko. Tako knjžico bi zares potrebovali in tako bi mogli tudi priporočati. „Laudanda voluntas“ nam v tem pogledu ne koristi nič.

Brant - Seide 65 kr.

bis fl. 14-65 per Met. sowie schwarze, weisse und farbige **Henneberg-Seide** von 45 kr. bis fl. 14-65 p. Met. — in den modernsten Geweben, Farben und Dessins. An Private porto- und steuerfrei ins Haus. Muster umgehend.
G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hofl.).
ZÜRICH. (6)

Splošno je priznano pri žlednih boleznih kot najboljše prebavljivo in odvajalno sredstvo

Gascara Sagrada Malaga vino

iz deželne lekarnice „Pri Mariji pomagaj“ H. Mr. Milan Leustek v Ljubljani. 1 vel. stekl. gl. 1-20. — Razpodelja se z obratno pošto 117, 37

Dunajska borza

23. junija 1898.

Skupni državni dolg v notah	101	gd.	65	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101		50	
Avstrijska zlata rentna	100		95	
Avstrijska kronska rentna 4%	121		40	
Ogerska zlata rentna 4%	121		30	
Ogerska kronska rentna 4%	98		85	
Avstro-ogerske bančne delnice	912			
Kreditne delnice	360		50	
London vista	119		95	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		85	
90 mark	11		75	
90 frankov	9		52 1/2	
Italijanske lire	44		35	
C. kr. cekini	5		63	

U nedeljo, dne 26. t. m.
se odpre

popolnoma na novo prirejeni
restaurat pri treh kronah
(Gosposka ulica št. 12.)

Izvrstne jedi in izborna postrežba.
Dreherjevo pivo ter domača in zunanja vina.

P. n. občinstvu se najtopleje priporoča

G. Lippitsch,
gostilničar.

Otvoritev gostilnic.

Slav. občinstvu usojam si uljudno naznanjati, da sem otvorila na Šenpaskem polju, zraven obekarnice

gostilno pri „Vipavci“

z dvoriščem in hlevom.

Poskrbela sem za dobro pijačo, črno in belo vino, šifone in vedno sveže pivo iz sodeka. Priporočam postrežbo z mrzlimi in toplimi jedili po nizkih cenah.

Dam v najem po nizki ceni tudi 4 lepe sobe v I. nadstropju.

Z odličnim spoštovanjem
N. Batjel.

Podpisana priporočala slavnemu občinstvu v Gorici in na dežeti, svojo novo urejeno

prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pijače, n. pr.: Francoski Cognac, pristni krajski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, gorušice (Senf) ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrežba točna in po zmerni cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Kopač & Kutin

trgovca v Semeniški ulici št. 1
v hiši, kjer je „Trgovsko-obrtna zadruga“.

P. Drašček

trgovec z jedilnim blagom
v Stolni ulici št. 2. v Gorici

priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu v 64 Gorici in z dežele.

Prodaja kavino primeso iz tovarne
ARNOLD & GUTMANN z Dunaja.
Zaloga žveplenk družbe sv. Cirila in Metoda.

Zahvala.

Udarec, ki me je bil doletel v nedeljo večer, mi ni došel nepričakovano, kajti pripravljeni sem mi je bilo nanj že dolgo časa; vendar je silno pretresel mojo dušo in sreče se mi je topilo v najbridkejši žalosti, ki me je bila potrla veliko huje nego sem menil v trenutnih trdnih sklepov, da bom skušal možato udati se volji Vsemogočnega. Blagodejno, tolažilno hladilo moji bolni duši pa so bili dokazi iskrenega sočutja iz vseh slojev našega rodoljubnega občinstva v mestu in na deželi in tudi iz neslovenskih krogov goriškega meščanstva. In v najbridkejših trenutjih moje nepopisne žalosti so mi prihajali iz globočine sreča hvaležni vskliki: hvala Vam, hvala Vam!

Štejem si pa v dolžnost, tudi na tem mestu prav presrečno zahvaliti vse č. prijatelje in znance, ki so mi skazovali kakorkoli že med boleznijo in posebno ob smrti ljubljene moje **Rozine** svoje iskreno sožalje. Hvala Vam, ki ste došli v tako ogromnem številu skazati pokojnici zadnjo čast in ste na razne načine povečali tužno slovesnost; hvala Vam, predragi Solkanec, ki ste tako radi in tako slovesno sprejeli zemске ostankovnjene v svojo sredo k večnemu počitku; hvala Vam, rodoljubnim slavecema naše prezalužne Čitalnice in še posebej prepoštovanemu Vašemu pevovodji g. Ivanu Merčini za prekrasno petje v cerkvi in ob grobu, s katerim ste me iznenadili; hvala Vam, ki ste se čutili vezane vkljub hvaležni odklonitvi, počastiti pokojnico s prekrasnimi vencji; hvala društvu Sloga in učiteljskemu osebju za tako številno udeležbo šolske mladine zavodov, ki so bili pokojnici vedno toplo pri sreči in za katero je tudi mnogo storila v življenju; — hvala naši preč. duhovščini, v prvi vrsti veleč. g. župniku mons. Wolfu, ki je leto dnij ljubeznivo skrbel za njeno dušno stanje in tolažbo, in veleč. g. mons. Kolavčiču, ki je v Solkanu opravil s toliko prisrčnostjo zadnje obrede in molitve; — hvala Vam, ki ste mi poslali po pošti ali brzojavu nešteto iskrenih sožalij; hvala vsem, ki ste se me kakorkoli spominjali v dneh moje srčne bolesti! Bog povrni!

V GORICI, dne 23. junija 1898.

ANDREJ GABRŠČEK.

Jurij Mose v Gorici

trgovec z manufakturnim (krojnim) blagom
v Raštelu št. 7-8

ima bogato preskrbljeno zalogo volnenih, svilnatih in bombažastih snovij za vsaki letni čas ter perila in platna iz samega lana za gospoda in kmeta. Najnovejše moderno blago in perilo za vsaki stan, bodisi duhovnike, učitelje, uradnike itd.

Največja zaloga volnenih ali žimnatih blazin za postelje ter pogrinjaj, vsakovrstnih volnenih plaht itd.

Vse blago prodaja po tako nizki ceni, da se ne boji tekmovalcev. 102

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka
E. Riessner, v Nunski ulici 3,
(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencjev, za mitvaške potrebe, voščeno svečo itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno črk na perilo. (P. n.)

C. kr. privileg. krojni aparati.

Edina slov. zaloga dežnikov, solčnikov in rokavic za dame gospode in uradnike.

M. POVERAJ

krojški mojster in trgovec v Gorici na Travniku

v hodniku in v I. nadstropju v h. št. 22.

Bogata zaloga vsakovrstnega blaga, gotovih obdel. perila, vseh priprav za obleke za vsaki letni čas. — Blago se prodaja tudi na meter

in sicer le v prvem nadstropju.

Sprejemajo se naročila za izdelovanje raznih obelk (jaket, pelterine, haveloke) tudi za dame po naj-novejši modi.

SAUNIG & DEKLEVA

V Gorici — Nunska ulica 14-16 V Gorici

Prodajalnica in

edna mehanična popravilnica

sivalnih strojev.

Brez konkurence! V zalogi se nahaja nad 100 sivalnih strojev n. pr. za čevljarje, krojače in šivilje. Vsi stroji za šivilje se vložbe od gl. 32 naprej.

V zalogi imata tudi dvokolesa, puške in samokrese.

Čast mi je javiti, da družbenikom-domačinom

otvoril tovarno se

(šifonov in pul na Goriškem št. 2. p

Nadejam se, da bod činstvo podpiralo započeto njo in to tem raje, ker l točna, pijača izborna po Odlični

Josip to

Usojam si naznaniti činstvu, da sem započel v Tr

komisijonalno in šp poslovanje.

Naročila in sicer mala po 5 kg. po pošti in od 30 po železnici, izvrševal bom t

Razpošiljal bom razen blaga tudi druge na trg spa kakor sadje, zelenjavo, ribe se bom z razprodajanjem do kov. s prijenamim blagom v s dajal na ista naplačila in p tično prodajo na korist lastni

Trgovaj bom tudi z vin Sprejemam zastopstva konkurenco sposobnih tvrd za to kavejo.

Nadejam se, da se me mislijo, ostajam odličnim s-odu

Ernes

116 (el.) v ulici S. Fra

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s Na Ilovski razstavi s prvo ceno

146-7

Samo 50 kr. za 4 žrebanja.

Glavni dobitek 100.000 Kron in 4 krat 25.000 Kron (gotov. z 20% odbitka)

Žrebanje jutri!

Jubiljevo razstavne srečke po 50 kr. I. žrebanje: 25. junija, II. 6. avgusta, III. 15. septembra, IV. 22. oktobra 1898.

Srečke po 50 kr. priporočajo G. Gentili, A. V. Jona, Michlstädter & G.

Umetni zavod za 108 12-2

Poseben zavod za slikana cerkvena okna v vsakem slogu in vsaki proizvodbi.

B. Škarda v Brnu.

B. Škarda v Brnu.

Odlikovan sedemkrat s prvimi darili.

Cenilniki, proračuni, in vsi strokovnjaški nasveti se razpošiljajo brezplačno.

Tovarna uzernih televad

JOS. VINDY

v Pragi na Smith (Praha-Smichov) Vinohradská u se priporoča k popolnemu uzornemu sokolskih in šolskih po najnovjših pripoznanjih in prakti V ta dokaz je na razpolago očih sprical domačih in inozemskih Zagotavlja jedno leto. Gene ze se pa na mesečne obroke po volji

Navadne priprave so vedr Ceniki, proračuni in načrti vadišnice pošilja na zahtevo brezplačno

Popravo izvršuje po najni